

Életünknek rendiben

Középkori dallamból. Wittenberg, 1524

1. É - le - tünk - nek ren - di - ben Kö - rül - vesz a ha - lál;
Se - ge - del - met, ke - gyel - met Lel - künk már hol ta - lál?

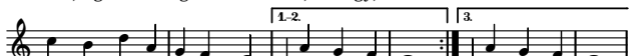
1. Csak ná-lad, U-runk, Is - ten! Mert bán-juk bü-nünk, mely mi-att

Haragvásod felgyúladt. 1-3. Szent, i-gaz Úr Isten, Szent, e-rős Úr Isten,

Szent, irgalmas megváltó U-runk, Te nagy, örök Úr: 1. A keserű halálban

Ne hagyj immár elvesznünk! Irgalmazz ne-künk! Irgalmazz ne-künk!

2. Pokol dühe támad ránk Halálnak képében, ∴ Szabadítást ki nyújthat Ilyen nagy ínségben? Csak te, mi Urunk, Isten. Felindítja nagy irgalmad Ennyi bűn és ily bánat. Szent, igaz Úr Isten, Szent, erős Úr Isten, Szent, irgalmas megváltó Urunk, Te nagy, örök Úr: A mély pokol lángjától Ne hagyj kétségbe esnünk! Irgalmazz nekünk!

3. Pokol retentésébe Kerget minket bűnünk; ∴ Kihez máshoz mehetnénk, Hol megmenekülünk? Csak hozzád, Urunk, Krisztus! Ki ontád drága véredet, Bűnért tévén eleget. Szent, igaz Úr Isten, Szent, erős Úr Isten, Szent, irgalmas megváltó Urunk, Te nagy, örök Úr: Vígasztaló hitünköt Ne hagyj minket elesnünk! Irgalmazz nekünk!

Az 1. vers „Media vita” kezdetű, St. Gallenből származó ének. Fordította és a 2-3. verset írta Luther Márton.